शे मुचादीनाम् ।

मुच् - लिप् - विद् - लुप् । सिच् - कृत् - खिद् - पिशाँ नुम् स्यात् शे परे । मुञ्चति, मुञ्चते । मोक्ता । मुच्यात् । मुक्षीष्ट । अमुचत् । अमुक्त । अमुक्षाताम् । लुप्लृ छेदने । लुम्पति । लुम्पते । लोप्ता । अलुपत्, अलुप्त । विद्लृ लाभे । विन्दति, विन्दते । विवेद, विविदे । व्याघ्रभूतिमते सेट् - वेदिता । भाष्यमतेऽनिट् - परिवेत्ता । षिच क्षरणे । सिञ्चति, सिञ्चते

'श' परे होने पर 'मुच' आदि आठ धातुओं का अवयव 'नुम्' होता है । 'नुम्' में 'उम्' इत्संज्ञक है, अतः मित् होने के कारण मिदचोऽन्त्यात् परः परिभाषा से यह धातु के अन्त्य अच् के बाद आता है । उदाहरण के लिए लिट् लकार के प्रथम पुरुष एकवचन में 'मुच' धातु के लिए और तुदादिभ्यः शः से 'श' होकर 'मुच् अ ति' रूप बनता है । यहाँ 'श' परे होने के कारण कृत सूत्र से 'मुच' के अन्त्य अच् - उकार के बाद 'नुम' होकर 'मु न् च् अ ति' रूप बनता है । इस स्थिति के अनुस्वार और ञकार होकर 'मुञ्चति' रूप सिद्ध होता है ।

लिपि - सिचि - ह्वश्च ।

अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् (?) च्लेरङ् स्यात् । असिचत् ।

आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् ।

लिपि - सिचि - ह्वः परस्य च्लेरङ् वा तङि । ~~असिचत~~ असिचत, असिक्त । लिप उपदेहे । उपदेहो वृद्धिः ।